

се задавено хъркане, сумтене — и тутакси стана тихо, невъроятно тихо. Изнемоощълъ отъ боричкането, той остана така минута-две, после отвори блуждающи очи. До него жената лежеше неподвижна, мълчалива, съ изкривено, синьо лице. Една смачкана банкнота се подаваше изподъ смъкнатия чорапъ. Той не можа да разбере веднага, повдигна се на лакътъ, огледа се пакъ, и изведнажъ пъкленъ ужасъ го скова. Поиска да извика, но никакъвъ звукъ не излизаше отъ гърлото му. Въ това време отгоре гласътъ на папагала отново про- низа тишината, по-ясенъ и по-отчетливъ отъ по-рано.

— Chèri! Chèri! — Залюлѣна въ своя дяволски танцъ, птицата отново се кискаше надъ двамата проснати на пода. Въ коридора се чу тропотъ, изплашени гласове викаха, нѣкой силно заудря по вратата. На улицата тревожно запищѣ полицейска свирка.